

Sostenibilitat?

Celebrar esdeveniments a 2.536 metres d'altitud, quan es poden fer molt més avall, no és gaire sostenible

Enric Quílez, Coordinador de la Confluència per a una Cerdanya Sostenible

ENRIC QUÍLEZ CASTRO.- Llegeixo en premsa, amb una certa sorpresa, les recents declaracions de la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica, Sílvia Paneque, sobre l'ampliació que s'ha fet del refugi del Niu de l'Àliga, a la Tosa.

Segons ella, aquestes reformes han convertit el refugi en una instal·lació més sostenible, on es podran fer simposis, conferències i altres coses per l'estil.

Bé, per començar em sembla molt bé l'ampliació que s'ha fet del Niu de l'Àliga. Crec que ja li tocava una rentada de cara i modernitzar les instal·lacions. Sobre la necessitat d'ampliar-les, no opinaré perquè suposo que és més un tema empresarial i crec que s'han fet correctament des del punt de vista ambiental.

Crec, sincerament, que no cal celebrar festetes al Niu de l'Àliga quan es poden fer al nivell de la vall

Ara, no ens aixequem la camisa: celebrar esdeveniments a 2.536 metres d'altitud, quan es poden fer molt més avall, fins i tot a Súper Molina, que ja es troba a una bona cota, no és gaire sostenible.

Cal pujar un munt de gent i material en telecabina fins a dalt de tot, i això molt sostenible no ho és. Té un cost energètic considerable, amb la consegüent petjada en diòxid de carboni.

Es pot justificar? Bé, tot són opinions. Però crec, sincerament, que no cal celebrar festetes al Niu de l'Àliga quan es poden fer al nivell de la vall. Les vistes són immillorables, és cert, però això em sona una mica a elitista. Només hi podran participar unes poques persones i tindrà més cost econòmic que no fer-ho en un lloc més baix.

A més a més, crec que el Niu de l'Àliga és un refugi, de caràcter esportiu i excursionista. Almenys ho era fins fa poc. No un hotel en alçada.

Com deia, les explicacions empresarials hi poden ser, però esportivament no hi ha res que ho justifiqui. I invertir-hi diners públics, encara ho entenc menys.

Crec del tot necessari que l'Administració Pública inverteixi més en les nostres molt deteriorades comunicacions en tren i carretera

Ens queixem que la Generalitat de Catalunya inverteix al Pirineu menys del que ens pertocaria, però és que el que s'inverteix es fa, molt majoritàriament, en el sector de la neu, un sector econòmic en declivi climàtic i que, més d'hora que tard, haurà de transformar-se en una altra cosa, perquè encara que aquest any ha nevat molt, això, segons ens expliquen tots els entesos, serà una cosa més rara i irregular i de cota més alta en el futur.

Per tant, crec del tot necessari que l'Administració Pública inverteixi més en les nostres molt deteriorades comunicacions en tren i carretera, més que no en pistes d'esquí que beneficien només uns pocs, força dels quals ni tan sols són gent de la comarca, sinó treballadors eventuais que venen i se'n van.

Potser seria més interessant extingir el peatge del túnel del Cadí, o deixar-lo amb un preu de manteniment mínim de les infraestructures, arranjar la línia fèrria, de debò, no amb els pedaços insofribles a què ens tenen acostumats i a potenciar un altre tipus d'economia productiva i sostenible a les comarques del Pirineu.

D'aquesta manera, ens posicionarem millor vers un futur que està a punt d'esdevenir present abans que hàgim de córrer tots plegats i fer les coses tard i malament, com per desgràcia se sol fer en aquest país.